

שאלת תם

עתון אינו נכתב להנאתם של 200 עסקנים... או 100 עתונאים, אלא למען ציבור הקוראים!

אנשים קטנים, שעוריה גדולה

כדי לחיות את ספורט הכדורגל, סגנו אנשי "מכבי" רחובות לכל קבוצות הכדורגל. הנשיא, אורח רחובות, נתבקש לתרום גביע הולם להזמנות. אין דבר זה מיוחד ורק בישראל, ברוב הארצות משתתפים הנשיא אים והמלכים בתחרויות, באופן אקטיבי-ל-מדי. רק במדינת ישראל עוסקים המוסדות המשמלתיים בעניינים גבוהים, ואין לבם נתון לפיתוח תרבות הגוף בקרב בני הנוער.

הפיל הזרני

במשפחת שניאור קיים ויכוח רציני: מי יותר חזק, הבן אברהם, או האב? אברהם ("שניר") שניאור, 22, עשה רושם של בחור בריא למדי, כתפיו רחבות (קשה לחבק אותו...), שערותיו מתולתלות, גבוה (עד 1.83 מטר) ובעל משקל (95 ק"ג). להשלים את תמונתו כדאי, אולי, להוסיף שעיניו ירוקות והוא מחייך במתיקות. קל למצוא את הספורטאי הזה בכל תחרות, שבה רצים 22 שחקנים (או

חן בעיניו. גובהו איפשר לו לשחק כמגן, והוא שמש חומה בצורה. "מכבי" משכוהו לשחק בקבוצת הנוער והמאמן - יהושע רוזין - גלה שהבחור תופס עניינים. כאשר קבוצת "מכבי" הראשונה בתל-אביב נפגשה במשחקים נגד "מכבי" קהיר, חסר שחקן אחד ואברהם נלקח כגוי, שהיו להם גופיות למשחק זה. יד המוקרה בדבר. היו רק 9 שתי קנים, שהיו להם גופיות למשחק זה. ולאברהם שניאור הנער היתה גופיה רקו-מה פרטית. אמרו לנער בן ה-16 להתי

הקבוצה הבראזילית "סן פאולו פוטבול קלוב" כחה

פשוט, והוא עלה עם הקבוצה וגשאר ב... חוץ, הנערים, שדקו את המגרש כחגורה, לא פסקו מלצעוק: "רוצים את אברהם, רוצים את...". והקהל לפעמים משפיע. בשבעת הרגעים האחרונים, בהם שחק הנער, הצליח לזכות את קבוצתו בשערי נקודות. ובהו קבע את דרכו חייו לעתיד.

עם כדור, ומשתדלים להחזירו לשער הקבוצה היריבה. כוחו בא לו הודות לפעילות ספורטיבית בקנה מידה רב-גוני. ואך למראהו המוצק של אביו, אפשר לחשוב, שכל ההופעה מסודרת לפי חוקי תורשה...

כדורים מכל המינים. הודות לי כולתו התחיל אברהם לשחק כדוריד, והוא טפס מהר מאד לקבוצה הראשונה של "מכבי" תל-אביב. ריצתו המהירה והפריצה המסוכנת שלו לעבר היריב, הנחילו לו את השם: "מבקיע השערים בעל ריצת הסוס". יצאו לו מוניטין כבעל יריה עזה ומסוכנת. בכנס השמיני בא לשחק כדוריד אחד מהאחרים הציע לו לזרוק גם כידון. הוא לא ידע איך עושים זאת, אך בכל אופן זריקתו הדהימה - 43.65 מטר. גם באתלטיקה ובכדורעף הצטיין. קבוצת הכדורגל של "מכבי" תל-אביב עמדה זמן מה בפני משבר: חסר היה חלוץ מרכזי חזק. המאמן פולק נסה להיכנס את שניאור לשורות הכדורגלים ואף סיפק לו נעליים וציוד (מה שלא קיבל אף פעם בכדורסל במשך כל הקריירה העירה שלו). השידוך עם משחק הכדורגל עלה יפה, אך שחקני הכדורסל השתדלו להניא אותו ממשחק הרגילים ולהכניסו למשחק-היורים והידוק. הוא חזר לכדורסל. רק בענף ספורט אחד אברהם הוא בור לגמרי: בשחיה. עד היום לא שחה הספורטאי הרבי-גוני 5 מטר, חוץ במאמבטה!

הכדוריד למורה לפיסיקה. ילדותו דומה לאותם ימי הילדות של בני תל-אביב. השכונה וכל האופף אותה, בית ספר עממי ואח"כ הגמנסיה "הרצליה". יתכן ושניאור לא היה הופך לספורטאי בעל שם באירופה, לוא היה חי בשלום עם המורה לפיסיקה בגמנסיה. היחסים היו מתוחים ואברהם נשט את הספסל והעט, והחליטם במגרש הכדורסל והכי דור. אם כי התחיל לעסוק בגיל 9 בהתי-עמלות ב"מכבי הצעיר" ואחר-כך עבר לכדורעף ו... לצופיות. הרי האמון המתמיד והמסור בא הודות לזמן התפשי (ואף יתר על המידה), רצון ובעיקר יכולת. הוא נודד עם כדור ביד. נראה

אברהם ("שניר") שניאור

שמשיכתו לכדור וכושרו, נתגלו בו כבר בימי ילדותו. בתחילה היה זה כדור-ברזל, אך אח"כ כדורים מכל הסוגים וגדלים שרי-נים. הוריקה הלכה לו והוא אף זכה בפרס לנוער, מטעם התאחדות הספורט לחובבים. כזושר מתחילים לשחק עם כדור ברזל, הורחק לכדורים קטנים מעור, או מגומי, אינו חרוק. בהרצליה" חפשו שחקן להשיג לים את הקבוצה והציעו לאברהם לשחק. הוא ניסה כוחו גם בואת והעניין מצא

לא היה זה הגילוי היחיד כסימפוניון על "ליקוי הכאריץ", שנערך באגודת דת העתונאים. הרצל רוזנבלום, העורך הדינאמי של "ידיעות אחרונות" (לשעבר "הבוקר") של "הבוקר", סיפר על הנהיגה המקובלת להשמיט חלקי ידיעות, המתנגדים למאמר הראשי של אותו יום; ואילו יוסף הפטמן, איש "הבוקר" לבן המע, אישר דבר זה, כנחמו את חבריו בעבודה, שסילופידיעות נהוגים גם בארצות אחרות. מסקנת דבריו: התפוצה הית-סית הקטנה של העתונות היומית נובעת מן הצורה הגרועה והמשעממת של החומר המוגש לקוראים.

פראזות במקום אינפורמציה. מסתבה, שיש כאן מעין מעגל-קסמים, כי התפוצה הירודה היא הגורמת, שוב, לר-לות החומר. בעתון אמריקאי עובד רק חלק קטן של כתבים בעבודה השיגרתית (תחנות משטרה, בתי-משפט, עירייה, פרל-מנט), ואילו הכותבים ביותר יוצי-אים ל"שליחויות מיוחדות" - בירור בעיות ואוסף אינפורמציה על נושאים המעניינים את הקהל. לעתון היומי כאן, אין, לעומת זאת, רפורטרים המסוגלים לקדוש מומנם למיצוי נושאים. הכתב רץ ממסר-בה למסיבה, ומשתף ביום אחד בשלש מסיבות-עתונאים, ובסויר כמחנה צבאי, כותב את דבריו בחפזון. דלות האינפור-מציה גורמת לעודף ציונות ופראזות.

מכיון ש... באולם הויכוח שררה אוריה חגיגית של חשבון הנפש, - עד

עורך "חרות" יעקב רובין

שקם משה הורוביץ, עורך המדור הספרותי של "הארץ", ושאל שאלת תם: מניין שהמצבים הם עורכי העתונים, ומכיון שהעורכים הם הקובעים את מות העתון, נימ, מדוע אין הם מגשימים את כל אותם הדברים הנכונים, שהשמיעו זה עתה באוני הנאספים...?

6.300.000 פופצה - הפסד

כשהתחיל העתון היתום ממודעות "רי-דרם דיג'סט" (תפוצה למעלה מ-8.000.000) להוציא הוצאות בינלאומיות ב-1938, גילה עורכו דיוויד ואלאס ממשול רציני. המחיר של 25 סנט היה יקר מדי לגבי כתבי-העת הנסוץ ביותר בעולם; רוב הקוראים באר-צות זרות טענו שזהו מחיר גבוה מדי.

וואלאס החל לקצץ במחיר בשנת 1940. בתחילה עשה זאת לגבי ההוצאה הספרית ואח"כ החל לפרסם מודעות (הדיג'סט ה-אמריקאי הוא הירחון היחיד במדינה ש-אינו מקבל מודעות) ולקצץ במחירים ב-כל ההוצאות הבינלאומיות. התפוצה וה-פרסים עלו בקביעות, אך יחד עמם עלו גם הוצאות הייצור. חשבון 24 ההוצאות הזרות ב-11 לשונות (תפוצה 6.300.000) נכתב בדף הפסדים.

בשבע האחרון, במלאת 10 שנים ל-הוצאה הספרית, חגג הדיג'סט. אחרי 12 שנה של הפסדים מקוה כתב העת לצאת ברווח גם בפעולותיו הבינלאומיות.

תנאים צנועים

קבוצותיו השונות של "הפועל" התפר-סמו בשני דברים: הכנסת אורחים נאה ורמה משיבת-רצון. בימים אלה נתקבלה במרכז "הפועל" הצעה של קבוצה שזכ-תה במקום נכבד בבראזיל: "סן-פאולו פוטבול קלוב". ותנאיהם צנועים לפי הת-פיסה הדרום-אמריקנית: 25000 דולר תשי-לום קבוע, 7000 דולר תשלום של כל משחק, וסכום השהו ל-33% מההכנסה בכל משחק...

היחידות הכנה והחזקה, כביכול, בין קבוצות "הפועל" ו"ביתר" הבריחה את האחרונים להתלות גס-כך באילן, ולהחכים את המשחקים. בסך-הכל היתה משתתפת רק קבוצה אחת: "ביתר" תל-אביב, אך למה להיות יוצאי-דופן? צגיני "ביתר" דרשו לשנות את חוקת המשחקים, מכי-ון שאם המשחקים בכללם מתנהלים לפי אופי הבזק, הרי ההיגיון מחייב שיש לע-רוך גם את משחק הגמר כמשחק שלם (90 דקות). כפי ש"חליט "מכבי" רחובות - כך שיצא "הפועל" על קבוצותיו, ו"ביתר" על קבוצתה הודיע על אי-ש-תפתוח במשחקי גביע הנשיא.

לא רוצים מכות. ובינתיים נקטו השופטים המאוגדים באיגוד השופטים ב-דך משלהם. הוכרזה שביתה כללית, ו-האיגוד אסר על חבריו לשפוט במשחקי כדורגל. השופטים צודקים בטענתם, שא-גם רוצים לספוג מכות. האנרכיה משפיעה על השחקנים והם מתרעעים. הרוצים של השופטים להתאחדות ביחס לשחקנים מת-פרצים, עד כדי הרמת ידיים, אינם זוכים לתשומת לב. והתלונות אינן מביאות ל-העונשת העבריינים. כמו-כן מופיעים שופ-טים בלתי מוסמכים. דרוש הסדר לענף הכדורגל.

מגן-דוד-אדום למגרש. למרות ה-כל התמודדו 7 קבוצות על מגרש הכדור-רגל. כל הקבוצות שייכות ל"מכבי". אך הטענה שאין סדר כנראה נכונה. גם כאן פרצה קטטה 4 דקות לפני הסיום החוקי של המשחק להציר-הגמר בין קבוצות "מכבי" מפתח-הקהל ונס-ציונה. המכות היו רצי-ניות ובני מלבס הכריחו 4 ממתנגדיהם לנוח קצת בבית החולים...